

A furfangos szolga

Volt egyszer egy embernek három fia, ezek szolgálni mentek. Legelől is a legöregebbik, ez előtalált egy embert, ki őt a feltétellel fogadá fel, hogy akit közülök leghamarább elhagy a türelem, s megharagszik, annak hátából a másik szíjat vág. Most elküldé őt szántani egy kenyeret adván neki, hogy abból ő és a kutyája éléljenek, és mégis egész maradjon. A szolga nagy éhesen jött haza, s mire a kaput csukva találta és zörgésére sem nyitá meg senki, kint az esőben kellett hálni, mire megharagudván erősen kezdett káromkodni. Gazdája hallván ezt, hátából azonnal szíjat vágott, és hazabocsájtá. Hasonló történt most másik testvérel is, végre a harmadik okosabb volt, ez a kenyér belét kivájván azt földdel tölté meg. Hazajövet, mire a kaput csukva találta, összevágta az ökröket, és összetörve a szekereket, egyenként hagyigálta bé azok darabjait, de gazdáját ezzel nem tudta megharagítani, ki most menyegzőre menvén meghagyta szolgájának, hogy míg hazajön, addig készítse el az egész utat, és világítsa ki a házat. A szolga bárányai fejét levágva rakta ki az utat, és a házat felgyújtva világított jövő urának, s midőn erre megharagudott, hátából szíjakat metszett.